

12/4/1971

ASHA ARCHIVES	
1.452	

ASHA ARCHIVES

श्रीगणेशायनमः॥ ॥अथनित्यकृत्यम्॥ प्रानहृत्याय
गंडूषादिकं विधाय॥ गुरुर्वत्सा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्व
रः॥ गुरुरेकं पां वृक्षतस्मै श्रीगुरवे नमः॥ १॥ अखंडमंडला
कारं व्याप्तं येन चराचरम्॥ तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे न
मः॥ २॥ अज्ञाननिमिरंधस्य ज्ञानां जनशलाकया॥ चक्षुः

श्रीलिंगेन येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १ ॥ दिभुजं दिनेत्रं प्रसन्नव
दनं श्रीगुरुं सपुत्रकलत्रं ध्यायेत् ॥ इति श्रीगुरुं ध्यात्वा ॥ श्रीस्ते
षु देवता स्मरणम् ॥ हृदये अष्टपत्रकमलं स्मृत्वा कर्त्तिक
यां सहस्रभुजां सहस्रवदनां सहस्रचरणं सहस्रनयनां दि
व्यायुधां दिव्यवस्त्रां दिव्यभूषणं सहस्रशक्तियुक्तां त्रिगु

णविलसितां परमेश्वरीं ध्यात्वा मनसा संभृतैः सं पृथिवीत
त्वं गंधं कल्पयामि ॥ हं आकाशतत्त्वं पुष्पं कल्पयामि ॥ यं
वायुतत्त्वं धूपं कल्पयामि ॥ रं तेजसात्मन्दीपं कल्पयामि ॥
वं अमृतात्मन्नैवेद्यं कल्पयामि ॥ सं सर्वशक्तित्वं तां वृत्तं
कल्पयामि ॥ इति मनसि संपूज्य लुपतिं पठेत् ॥ प्रातः स्मरा

मिशरदिंदुकरोज्ज्वलास्यांसद्रत्नवन्मकारकुंडलहारभूषां
॥ दिव्यायुधोजितिसुनीलसहस्रहस्तोरक्तोत्पलद्विपदा
व्रुगुगांपोरीशीम् ॥ १॥ प्रातर्नमामि महिषासुरचंडमुंड
तिर्यक्प्रचंडनखरचंडनकर्मदक्षाम् ॥ अस्मादिदेवम
रुदापदपोहशीलांदेवीसमस्तसुरमूर्तिमनेकहूपाम् ॥

॥ २॥ प्रातर्भजामिभजतामभिलाषदात्रीधात्रीसमस्तज
गतांदुरितापहंत्रीम् ॥ संसारबंधनविमोचनहेतुभूतामा
यांपरामतधिगम्यपास्वविष्णोः ॥ ३॥ इतिस्तुतिपठित्वा ॥
भूमिंप्रणाम्यबहिर्गच्छेत् ॥ शौचंविधायदंतधावनंकु
र्यात् ॥ गंडूषादिकंविधाय ॥ स्नानम् ॥ स्नानार्थंजलमा

नीय जले अंकुशमुद्रया तीर्थमावाह्य ॥ मंत्रः ॥ गंगे च यमुने
चैव गोदावरिसास्वति ॥ नर्मदे सिंधुकावेरि जले स्निग्धनि
धिं कुरु ॥ इत्यावाह्य ॥ अष्टवां मूलं जपित्वा ॥ अद्येह मम
स्वेषु देवता प्रीतये स्नानमहं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य स्नानं
कुर्यात् ॥ स्नानांते सूर्यमंडलस्थायै स्वेषु देवतायै अर्घ्यं निमः

॥ इति विरघं दित्वा पवित्रवस्त्रं परिधाय आसने स्थित्वा न्यास
ध्यानपूर्वकं देवीयथाशक्ति जपेत् ॥ ॥ अथ न्यास ध्यान प्र
कारः ॥ ॥ मूले न त्रिशचम् ॥ पृथिव्या मेरु पृष्ठ ऋषिः सुत
तं हं दः कूर्मो देवता आसनो पवेशने विनियोगः ॥ पृथिवि
व्याधृता लोका देवित्वं विष्णुना धृता ॥ त्वं च धारय मां नित्यं

पवित्रं कुरुचासनम् ॥ इति आसनं अमिमं च उपविश्य ॥ फ
डितिकरौ प्रक्षाल्य ॥ वामे गुरुभ्यो नमः ॥ दक्षिणे गणापतये
नमः ॥ मध्ये इष्टदेवतायै नमः ॥ इति नमस्कृत्य ॥ वारिधारया
आत्मानं संवेष्ट्य ॥ छोटिकया दशदिग्बंधनं तालत्रयं च
कृत्वा ॥ मूलेन द्वात्रिंशता चतुःषष्ट्या षोडशसंख्यया प्रा

णानायम्य ॥ वामहस्ते जलं निधाय दक्षिणाहस्तस्थ कुरो न त्रि
वारं भूमौ निक्षिप्य मूलेन सप्तधा मूर्ध्नि नमभिषिंचेत् ॥ ततः
हस्ते जलं गृहीत्वा ॥ अस्य श्री विपुलामंत्रस्य संमोहनञ्च
षिर्गायत्री छंदस्त्रिपुटादेवता चतुर्वर्गफलप्राप्तये जपे वि
नियोगः ॥ संमोहनञ्च षये नमः शिरसि ॥ गायत्री छंदसे

नमो मुखे ॥ श्रीविपुलादेवतायै नमो हृदि ॥ ॐ अंगुष्ठाभ्यां
नमः ॥ ह्रीं तर्जनीभ्यां नमः ॥ लंकी मध्यमाभ्यां नमः ॥ ॐ अनामि
काभ्यां नमः ॥ ह्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ लंकी कारतलकरपृष्ठाभ्यां
नमः ॥ ॐ हृदयाय नमः ॥ ह्रीं शिरसे स्वाहा ॥ लंकी शिखायै
वषट् ॥ ॐ कवचाय हुँ ॥ ह्रीं नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ लंकी अ

स्त्राय फट् ॥ इति विन्यस्य ॥ पारिजातवने रम्ये मंडुपे मणि
कुट्टि मे ॥ रत्नसिंहासने रम्ये पद्मे षट्कोणशोभिते ॥ अ
धस्तात्कल्पवृक्षस्य निषत्तां देवतां स्मरेत् ॥ चापं पाशं व
ज्रं सारसि जानं कुशं पुष्पं वारुणा विभ्राणं करं सरसि जै

रत्नमौलिं त्रिनेत्राम् ॥ हे मा ब्राह्मांकुचभरनतां रत्नमौंजीर
कांबीं गैवेयाद्यैर्विलसिततनुं भावयेच्छुक्तिमाद्याम् ॥
धामादर्शतां वृत्तकरंडकसमुद्रकान् ॥ वहंतीभिः कुचांती
भिर्दूतीभिः परिवारिताम् ॥ करुणामृतवर्षिण्या पश्यंती सा
धकंदृशा ॥ इति ध्यात्वा अष्टोत्तारशतं सहस्रं वा जपित्वा पू

र्वित् सध्यादिषडंगन्यासं कृत्वा दक्षहस्ते किंचिज्जलं गृही
त्वा गुह्यातिगुह्यगोप्रीत्वं गृह्णाण स्मरन्तं जपम् ॥ सिद्धिर्भव
तु मे देवित्वत्पुसादासुरेश्वरि ॥ इति मंत्रेण देव्या वा महस्ते जपं
निवेदयेत् ॥ आचम्य पाशमुद्रां अंकुशमुद्रां गोस्तनमुद्रां यो
निमुद्रां प्रदर्शय अष्टांगपातं पुराणम् स्तोत्रकवचं पठेत् ॥ ॥

सिद्धार्थ मठ

1452

ASHA ARCHIVES

अथत्रिपुटाकवचम्॥ देव्युवाच॥ भगवन्सर्वधर्मस्तसर्वशास्त्रा
र्थपारग॥ त्रिशक्तिरूपलक्ष्म्याश्चकवचंयत्प्रकाशितम्॥ १॥ स
र्वार्थसाधनं नामकथयस्वमयिप्रभो॥ ईश्वरुवाच॥ भृगुदेवि
प्रवक्ष्यामिकवचं परमाद्भुतम्॥ सर्वार्थसाधनं नाम त्रैलोक्येचा
नि दुर्लभम्॥ २॥ सर्वसिद्धिमयं देविसर्वैश्वर्यप्रदायकम्॥ पठ

ना द्वा रणा मर्त्यल्लौक्यैश्वर्यभागभवेत्॥ ३॥ सर्वार्थसाधनस्या
स्य कवचस्य ऋषिः शिवः॥ ह्रंदो विराट् त्रिशक्तिरूपा जगद्वा
त्री च देवता॥ ४॥ धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः॥
श्रीबीजंमेशिरः पातुलक्ष्मीरूपा ललाटकम्॥ ५॥ ह्रीं पातुदक्ष
नेत्रं मे वामनेत्रं सुरेश्वरी॥ क्लीं पातुदक्षकां मि वामं कामेश्वरीत

था ॥ दालक्ष्मी घृतिं सदा पातु वदनं पातु केशवः ॥ गौरी नरस
नां पातु कंठं पातु महेश्वरः ॥ ७ ॥ स्कंधदेशं रतिः पातु भुजौ नमक
रध्वजः ॥ ८ ॥ शंखनिधिः करो पातु वक्षः पद्मनिधिः सदा ॥ वा
ल्मी मध्यं सदा पातु नाभिं पातु महेश्वरी ॥ ९ ॥ कुमारी पृष्ठदेशं मे
गुह्यं रक्षतु वैष्णवी ॥ बागही शंखिनी पातु ऐं दी पातु पदद्वयं ॥ १० ॥

भार्यारक्षतु चा मुंडालक्ष्मी रक्षतु पुत्रकान् ॥ इन्द्रः पूर्वं सदा पातु
आग्नेय्या मग्नि देवता ॥ ११ ॥ याम्येयमः सदा पातु नैऋत्यां निऋ
तिश्च माम् ॥ पश्चिमे वरुणाः पातु वायव्यां वायु देवता ॥ १२ ॥ सोम्ये
सोमः सदा पातु ऐशान्यामीश्वरो विभुः ॥ दुर्ध्वं प्रजापतिः पातु अ
धश्चानंत देवता ॥ १३ ॥ राजद्वारे शमशाने च आरुपे प्रांतरे तथा ॥

जले स्थले वांतरिक्षे शत्रूणां निचये तथा ॥ १४ ॥ एताभिः सहिता
देवी त्रिवीजात्मा महेश्वरी ॥ विशक्तिश्च महा लक्ष्मीः सर्वत्र मां सदा
वृत् ॥ १५ ॥ इति ते कथितं देवि सारात्सारतरं परम् ॥ सर्वार्थसाधनं
नाम कवचं सर्वकामदम् ॥ १६ ॥ अस्यापि पठनात्सद्यः कुवेरोऽ
थ धनेश्वरः ॥ इन्द्राद्याः सकला देवा धारणात्पठनाद्यतः ॥ १७ ॥

सर्वसिद्धीश्वराः संतः सर्वैश्वर्यमवाप्नुयुः ॥ पुष्पांजल्यष्टकंदत्वा मू
लेनैव पठेत्सकृत् ॥ १८ ॥ संवत्सरकृतायास्तु पूजायाः फलमाप्नुया
त् ॥ प्रीतिमन्योऽनंतः कृत्वा कमलानिश्चला गृहे ॥ १९ ॥ वाराण्चिनि
वसेद्वक्त्रे सत्यं सत्यं नशंसयः ॥ यो धारयति पुराणात्मा सर्वार्थसाधना
भिधम् ॥ २० ॥ कवचं परमं पुराणं सोऽपि पुराणवतां वरः ॥ सर्वैश्वर्ययुतो
भूत्वा त्रैलोक्यविजयी भवेत् ॥ २१ ॥ ब्रह्मास्त्रादीनि शस्त्राणि नैव

हंतं तं तित्तनुम् ॥ एवं कवचमज्ञात्वा यो जपे दुवनेश्वरीम् ॥ २२ ॥
दारिद्र्यं परमं प्राप्य सो विरान्मृत्युमाप्नुयात् ॥ ॥ इति त्रुड्या
मलेत्रिशक्त्याः सर्वार्थसाधनं नाम कवचं समाप्तम् ॥ ॥ ॥
अथ त्रिपुरास्तोत्रम् ॥ ॥ वराभीतिरुक्तं दिवाहुं प्रसन्नं शिवं सुप्रस
न्नं स्वशक्त्योपविष्टम् ॥ प्रसन्नास्पदिवं प्रकाशस्वरूपं शिरः परम
ध्ये गुरुं भावयामि ॥ ॥ ॥ वक्तुं वक्ति संस्थं त्रिमूर्त्या प्रजुष्टं शशां केन यु

क्तं तवाद्यं स्ववीजम् ॥ सुवर्णप्रभं ये जपन्ति त्रिशक्तिश्रियं सो भगत्वंत
भन्ते नरात्ते ॥ १ ॥ नमो वायुमित्रं ततो वामने त्रं सुधाधारदिवं नियो ज्यैक
रुक्तम् ॥ द्वितीयं स्ववीजं सुरश्रेणि वंद्यं त्वदीयं विभाव्यश्रियं प्राप्नुवंति
॥ ३ ॥ विरिंचि क्षितिस्थं ततो वामने त्रं विधुं नादयुक्तं दिनेशा भवीजं
॥ विभाव्यैव संमोहयन्ति त्रिलोकं जपादीश्वरत्वं लभन्ते नरेन्द्राः ॥ ४ ॥
त्रयं संनियो ज्यस्माराणि प्रिये ये त्रिसंध्यं जपन्ति त्वदंगं विभाव्य ॥ नतेषां

रिपुर्वकिप्रयोगं करोति स्मरास्ते गनानां गृहे श्री सुतेषाम् ॥ ५ ॥ मुखे भा
रती गद्यपद्यप्रबंधानहिं संति हिंसाः सुरास्तान्ममंति ॥ त्वंदंघ्रिद्वयं भू
षणं मूर्ध्नि राज्ञां करोति द्वयोऽगृहास्तौ स्तपजंति ॥ ६ ॥ वने पारिजात
कुमाराणां पृथिव्यां सुवर्गा प्रभायां मणि व्यूहगेहे ॥ स्मरद्वेदिकायां त
सद्रत्नसिंहासने पद्ममण्डारकं संदिचिंत्य ॥ ७ ॥ स्फुरत्कणिकायां प
रं योनि युग्मं तदंतर्गता मुष्महे मप्रभांताम् ॥ लसत्कुंडला मिंदुवक्रां

त्रिनेत्रां स्फुरत्कुंकुंठां सुवक्षोजनमाम् ॥ ८ ॥ महारत्नवज्रोत्तमसदा
ऊर्ध्वं दैः सुपद्मधनुः पाशकं कार्मुकं च ॥ सुवर्गांकिशं पुष्पबाणान्दधा
नां हृद्रत्नभूषां सुमध्यां सुकांचीम् ॥ ९ ॥ तुलाकोटिरम्यं स्फुरत्पाद
पद्मं किरीटाद्यलंकारयुक्तां प्रसन्नाम् ॥ सिने चामोदपर्वतांतत्क
रं उं समुद्रं सकर्पूरपूरां धृताभिः ॥ १० ॥ त्रिलोकी विधात्री जगन्ता
पकर्त्री जगत्सोभकर्त्री जगत्त्रोकपुत्रीम् ॥ सदानंदपूरां हिका

राद्रवरात्रिदिंदुस्वरूपांविशक्तिंभजामि॥५१॥चिरंचित्तयित्वातदे
तत्स्वरूपंपुरोयंत्रमध्येसमावाह्यभक्त्या॥स्वयंभूकुसुंभादिभिः पू
जयित्वाचतुर्वर्गसिद्धिंलभेत्यामरोपि॥५२॥श्रियंश्रीपतिंपार्वती
मीश्वरंचरतिंकामदेवंधडुंगेनसात्वम्॥स्वयोनौतथामंत्रमुक्ताभ
वान्नीकमात्पूजयित्वा नरोदोभवेत्सः॥५३॥निधित्वेचपार्श्वद्वयेसं
विभाव्यप्रपूज्यमहिष्यस्ततो लोकपालाः॥तदस्त्राणितनूदलाग्रे

र्चयित्वाभवस्यावृत्तिंलभेन्मानवोपि॥५४॥क्षितित्वंविधात्रीजग
त्सृष्टिकर्त्रीत्वमापोपिदिष्णुर्जगत्पालिकाच॥त्वमग्नितुल्यद्रो जगत्क्षो
भकर्त्रीत्वमैश्वर्यमुक्ताजगत्क्षोभरूपा॥५५॥त्वमाद्याशिवेशंभुक्तां
तेशरणेजगद्ब्रह्मरंध्रे सदासंभ्रमामि॥निराधारगम्पाभवस्येक
पुण्यात्वमाकाशकल्याभवानिप्रसीद॥५६॥भवांभोधिमध्येनिपा
त्यैवसर्वंभुनीनांचगर्वंसुखर्वंकरोषि॥अतत्त्वांनजानेचिदानंद

मेवासिबिश्वं स्तुतिः काभवत्याजगत्यां विभाति ॥ तथापित्वदीया गुणा
नादिशन्ति स्तुतिं कर्त्तुमिव भवानि प्रसीद ॥ २० ॥ इदं स्तोत्रमत्यंतं गु
ह्यं नरा ये पठन्ति त्रिसंध्यं कुलांते जपित्वा ॥ न तेषामसाध्यं त्रिलो
क्यां जनानां लभन्ते स्वरूपं भवानि प्रसीद ॥ २१ ॥ ॥ इति त्रिपुरा
स्तोत्रम् समाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ अभयम् ॥